

Sygn. akt II CSK 748/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku N. A.

przy uczestnictwie M. A. , W. A. ,

K. M. , J. A., M. A. i B. W.

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po W. A.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt XV Ca 518/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca N.A. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa i budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Nie istnieje także potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Dokonując tej oceny, uwzględniono, że zarówno przedstawione zagadnienia prawne, jak również wykładnia przepisów wskazanych przez wnioskodawcę – w zakresie niezbędnym ze względu na przedmiot postępowania - zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. uchwała z dnia 13 października 2010 r., III CZP 64/10, OSNC 2011, nr 3, poz. 26, wyrok dnia 29 kwietnia 2011 r., I CSK 439/10, nie publ. oraz postanowienie z dnia 21 stycznia 2015 r., IV CZ 85/14, nie publ.). W powołanej uchwale wyjaśniono także konsekwencje niezamieszczenia w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku wzmianki, o której mowa § 145 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 259). Skarga kasacyjna nie zawiera takich argumentów

jurydycznych, które uzasadniałyby konieczność ponownej analizy przez Sąd Najwyższy przedstawionych w skardze zagadnień prawnych lub wykładni wskazanych przepisów prawa.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).